

Anneks – oversigt

PDK 3.1 A 1.0-1	Referat af mundtlige oplysninger, herunder af mundtlig forhandling
PDK 3.1 A 3.4-1	Formalitetshandling af ansøgninger om supplerende beskyttelsescertifikater (certifikatansøgninger)
PDK 3.1 A 3.4-2	Supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler
PDK 3.1 A 3.4-3	Supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler
PDK 3.1 A 4.5-7	Indvendinger
PDK 3.1 A 5.0-1	Eksempler på kravbehandling mht. enhed

REFERAT AF MUNDTLIGE OPLYSNINGER, HERUNDER AF MUNDTLIG FORHANDLING

1. Problemstilling

Formålet med at indhente mundtlige oplysninger under patentsagsbehandlingen, f.eks. ved en mundtlig forhandling mellem ansøgeren (eller hans fuldmægtig) og styrelsen, er at fremme og forenkle sagsbehandlingen.

Uanset, om en mundtlig forhandling sker ved et egentlig møde i styrelsen eller - mere uformelt - telefonisk, skrives der referat af forhandlingen.

Også hvis styrelsen modtager væsentlige mundtlige oplysninger fra andre end ansøgeren eller hans fuldmægtig, refereres oplysningerne i sagen.

Referaterne skrives af styrelsens sagsbehandler i overensstemmelse med anvisningerne i denne vejledning.

2. Baggrund

Når en patentansøgning bliver almindeligt tilgængelig efter PL § 22, kan enhver interesseret låne ansøgningssagen til gennemsyn på styrelsens læsesal og/eller få en fotokopi af sagens akter.

Retten til aktindsigt omfatter ikke interne arbejdspapirer, dvs. behandlingsrapport, nyhedsundersøgelses-rapport, konceptark etc., og eventuelle dokumenter, der er begæret hemmeligholdt efter PL § 22, stk. 5, og hvor begæringen imødekommes. Disse dokumenter er i gamle sager (sager oprettet før ibrugtagning af styrelsens elektroniske sagsbehandlingssystem, uPDate) skrevet på gult papir eller ligger i gult omslag og fjernes ved udlån/fotokopiering af sagens akter til interesserede. I sager i uPDate skrives/oprettes sådanne dokumenter under fanebladet ”internt”.

Alle andre papirer i sagen, herunder korrespondancen mellem ansøger og styrelsen, er almindeligt tilgængelige.

Når oplysninger i en patentansøgning modtages mundtligt, skal tredjemands adgang til oplysningerne sikres. Styrelsen har derfor - i overensstemmelse med bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen - pligt til at notere alle nye oplysninger, som modtages mundtligt, og som har betydning for ansøgningens behandling. Dette sikrer samtidig, at alle væsentlige oplysninger kan genfindes i ansøgningssagen.

3. Hvilke oplysninger refereres?

Alle oplysninger, som har betydning for ansøgningens realitetsbehandling, og som ikke i forvejen fremgår af ansøgningens akter, refereres; det vil sige oplysninger der fremkommer under en telefonsamtale, et møde m.m..

Der kan f.eks. være tale om nye oplysninger, som belyser opfindelsens nyhed eller virkning, eller som belyser teknikken stude. Der kan også være tale om oplysninger, der er indhentet fra en særlig sagkyndig, og eventuelt styrelsens (subjektive) stillingtagen til disse oplysninger.

Det refereres derimod ikke, hvis ansøgeren f.eks. telefonisk argumenterer imod styrelsens realitets-behandling, med mindre der herved fremkommer nye oplysninger.

Hvis der træffes aftaler ved en egentlig mundtlig forhandling, refereres disse også.

4. Referatets form

Referatet er i ældre sager skrevet på et særligt referatark, koncept 22, og referatet er almindeligt tilgængeligt. I uPDate skrives referatet som et "notat" under korrespondancefanebladet. Referatet skal påføres ansøgningsnummer, sagsbehandler id, dato samt oplysning om, hvem der har deltaget i mødet/hvem samtalen har været ført med. Endelig skal det af referatet fremgå, hvilke bilag der eventuelt henvises til.

Referatet skal indeholde en kort gengivelse af de fremkomne oplysninger og af eventuelle aftaler, der er truffet mellem ansøgeren og styrelsens sagsbehandler. Er der truffet sådanne aftaler, underskriver ansøgeren referatet sammen med sagsbehandleren. Sagsbehandleren sørger herefter for, at det underskrevne referat journaliseres på sagen. Ved referat af telefonsamtaler samt referater af møder, hvori der ikke er behov for underskrift af ansøger og sagsbehandler, journaliserer sagsbehandleren notatet under korrespondance-fanebladet i uPDate.

**FORMALITETSBEHANDLING AF ANSØGNINGER
OM SUPPLERENDE BESKYTTELSESCERTIFIKATER
(certifikatansøgninger)**

1. Indledning

Styrelsen undersøger snarest efter indleveringen af en certifikatansøgning, om ansøgningen og dens bilag opfylder de formelle bestemmelser i patentbekendtgørelsen, navnlig §§ 82 og 83, og i forordningens artikel 8. Hvis dette ikke er tilfældet, opfordrer styrelsen ansøgeren til inden for en frist at bringe de formelle forhold i orden. De nærmere regler for dette gennemgås i det følgende.

2. Betaling af ansøgningsgebyr

Hvis ansøgeren ikke har betalt ansøgningsgebyret, får han/hun 1 måneds frist til at betale dette. Betales gebyret stadig ikke, afslår styrelsen normalt ansøgningen.

3. Ansøgningen og dens bilag

Ansøgeren får normalt en frist på 2 måneder til at bringe de i det følgende nævnte forhold i orden. Hvis ansøgningsgebyret ikke er betalt, jf. ovenfor, er fristen dog kun 1 måned, idet den falder sammen med fristen for betaling af dette.

Sprog

Ansøgningen skal være affattet på dansk og indleveres i 2 eksemplarer. Hvis et dokument (f.eks. en markedsføringstilladelse fra et andet land) er affattet på et andet sprog end dansk ved ansøgningens indlevering, skal det oversættes til dansk inden for fristen, medmindre styrelsen bestemmer andet i det enkelte tilfælde. Den danske tekst skal bekræftes af en translatør eller ledsages af en erklæring om, at dens indhold fremgår af de fremmedsprogede dokumenter.

Underskrift

Ansøgningen skal være underskrevet af ansøgeren eller hans/hendes fuldmægtig.

Ansøgerens navn

Ansøgerens fulde navn eller firmanavn og postadresse skal angives i ansøgningen. Hvis ansøgeren ikke er repræsenteret af en fuldmægtig, skal også ansøgerens eventuelle telefon- og telefaxnummer angives. Hvis flere ansøgere søger om beskyttelsescertifikat i fællesskab, skal det angives, om én af dem skal modtage meddelelser fra styrelsen på alles vegne, og i givet fald hvem.

Fuldmægtig

Hvis ansøgeren er repræsenteret af en fuldmægtig, skal fuldmægtigens fulde navn eller firmanavn og postadresse angives i ansøgningen.

Fuldmagt

Hvis ansøgeren er repræsenteret af en fuldmægtig, skal der foreligge en fuldmagt. Fuldmagten behøver ikke altid være skriftlig. Vejledning P 1.0-4 indeholder nærmere regler for, hvornår der skal indleveres skriftlig fuldmagt.

Grundpatent

Ansøgningen skal angive registreringsnummer på det patent, der ligger til grund for ansøgningen (grundpatentet), og opfindelsens benævnelse. Ansøgeren skal være indehaver af grundpatentet, og det skal være i kraft på ansøgningstidspunktet.

Dansk markedsføringstilladelse

Ansøgningen skal angive nummer på og dato for meddelelse af den første markedsføringstilladelse gældende for Danmark for det produkt, der søges certifikat for. Markedsføringstilladelsen skal være gyldig på ansøgningstidspunktet. Ansøgningen skal være indleveret til styrelsen senest 6 måneder fra meddelelsen af markedsføringstilladelsen.

Hvis markedsføringstilladelsen er meddelt før meddelelsen af grundpatentet, skal ansøgningen dog indleveres senest 6 måneder fra meddelelsen af grundpatentet.

Ansøgningen skal som bilag indeholde en kopi af markedsføringstilladelsen, hvori produktet identificeres. Nummer og meddelelsesdato samt et resumé af produktets egenskaber skal fremgå af tilladelsen. Det skal endvidere (ved afkrydsning i ansøgnings dokumentet) angives om markedsføringstilladelsen er den første for produktet i EU eller et andet land, der har tiltrådt aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), pt. EU, Island, Norge og Liechtenstein.

Markedsføringstilladelse i andet land inden for EØS

Hvis den for Danmark gældende markedsføringstilladelse ikke er den første for produktet i EØS, skal ansøgningen angive nummer på og

dato for meddelelse af den første markedsføringstilladelse i det pågældende land. Ansøgningen skal desuden indeholde en identifikation af produktet, og angive den retsforordning hvorefter markedsføringstilladelsen er meddelt.

Ansøgningen skal som bilag indeholde en kopi af meddelelsen af markedsføringstilladelsen i det aktuelle lands officielle tidende.

Hvis ansøgeren ikke bringer alle de nævnte formelle forhold i orden inden for fristen, afslår styrelsen normalt ansøgningen (med mindre den skal henlægges på grund af manglende svar). Hvis der er særlig grund til det, kan styrelsen dog give ansøgeren en yderligere frist til at bringe de formelle forhold i orden.

4. Ufuldstændige og mangelfulde ansøgninger

Hvis en ansøgning er så mangelfuld ved indleveringen, at det ikke fremgår hvilket produkt, der søges certifikat for, kan den ikke tildeles en indleveringsdag. I så fald afvises ansøgningen uden videre formalbehandling.

Relevant standardbreve:
PCFM (Koncept nr. 35)

SUPPLERENDE BESKYTTELSESCERTIFIKAT FOR LÆGEMIDLER

1. Problemstilling

Rådets Forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 angiver forudsætningerne for at opnå et supplerende beskyttelsescertifikat for et lægemiddel. Forordningen suppleres af betragtning nr. 17 i Rådets Forordning nr. 1610/96 af 23. juli 1996 og i Danmark af PL § 91 og Bkg. §§ 81-98. I denne vejledning redegøres nærmere for styrelsens principielle stillingtagen og hermed overordnede praksis i forbindelse med to væsentlige problemstillinger ved udstedelse af certifikat efter forordningen.

Vejledningen redegør for styrelsens praktisering af forordningens artikel 3, herunder hvornår der kan udstedes nye certifikater på grundlag af samme grundpatent. Vejledningen behandler endvidere styrelsens fortolkning af artikel 4 (certifikatets beskyttelsesomfang). Det har betydning for hvad der angives at være beskyttet i det udstedte certifikat.

2. Definitioner

Produkt

Et produkt defineres i forordningen som en aktiv ingrediens eller sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel, dvs.

- et aktivt stof (lægemiddelstof), der enten udgør eller indgår i et lægemiddel,
- en kombination af to eller flere aktive stoffer, der enten udgør eller indgår i et lægemiddel.

Et produkt kan ikke være et præparat, dvs. en kombination af det eller de aktive stoffer med sædvanlige bære- og/eller tilsætningsstoffer - en "farmaceutisk specialitet". (Men det er den "farmaceutiske specialitet", der meddeles markedsføringstilladelsen.)

Grundpatent

Et grundpatent defineres i forordningen som

- et produktpatent,
- et fremgangsmådepatent (uanset om produktet er nyt eller kendt) eller
- et anvendelsespatent (uanset om produktet er nyt eller kendt).

Et patent, der beskytter et præparat, kan således ikke danne basis for et certifikat. Et patent, der beskytter en analogifremgangsmåde til fremstilling af en aktiv forbindelse, kan derimod godt danne basis for et certifikat.

Grundpatentet skal være i kraft i Danmark på det tidspunkt der søges om certifikat for produktet.

Markedsføringstilladelse

Der skal på ansøgningstidspunktet være udstedt en gyldig tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel i Danmark. Den markedsføringstilladelse, der ligger til grund for certifikatansøgningen, skal være den første gældende her i landet.

Der må desuden ikke tidligere være udstedt et certifikat her i landet for produktet.

Anvendelsesområde

Certifikater kan udstedes for produkter der er beskyttet ved et grundpatent.

Certifikatet udstedes for det *aktive stof* eller *kombinationen af de aktive stoffer* uanset hvilken type af grundpatent der danner grundlag herfor.

3. Udstedelse af certifikat

Styrelsen kontrollerer om markedsføringstilladelsen eller -tilladelserne og certifikatansøgningen angår den samme aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser. Styrelsen kontrollerer også om den aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser er beskyttet af det nævnte grundpatent, og om der i Danmark tidligere er udstedt et certifikat for den aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser.

Styrelsen undersøger *ikke* om de anførte markedsføringstilladelser er de først givne.

Derivater i form af estre eller salte

Der kan ikke udstedes flere certifikater for det samme aktive stof. Foreligger der et certifikat for ét aktivt stof, kan der normalt ikke udstedes certifikat for lignende produkter, hvor det aktive stof er ændret *ubetydeligt*, f.eks. ved omdannelse til et (andet) salt eller en (anden) ester.

I nogle tilfælde har blot små ændringer i det aktive stof imidlertid *væsentlig* betydning for stoffets virkning. Et derivat i form af f.eks. et salt, en ester eller et amid kan have en helt anden virkningsprofil end det uderivatiserede stof. I dette tilfælde kan der være mulighed for flere certifikater, dvs. såvel for det uderivatiserede stof som for derivatet, forudsat at der er meddelt et særskilt patent på derivatet.

Det vil ved styrelsens behandling af ansøgninger om certifikat bero på *en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde* om et produkt reelt udgør et nyt aktivt stof.

Styrelsen kan i forbindelse med den ovennævnte vurdering anmode ansøger om at få yderligere oplysninger, f.eks. vedrørende identifikation af produktet eller vedrørende dokumentation, der er krævet af Lægemiddelstyrelsen. Dette sker med henvisning til Bkg. § 82, stk. 4.

En typisk situation hvor styrelsen beder ansøger om sådanne oplysninger er, hvis den indleverede certifikatansøgning angår et produkt der er næsten identisk med et produkt for hvilket der tidligere er udstedt et certifikat (f.eks. for et andet salt eller en (anden) ester).

Flere certifikater pr. grundpatent

Ét grundpatent kan danne basis for flere certifikater i det omfang at grundpatentet omfatter flere forskellige produkter, og at disse produkter ikke er banale omdannelser af hinanden (jf. hvad der er nævnt om derivater i form af estre og salte). Certifikaterne skal dog søges, mens grundpatentet stadig er i kraft og under overholdelse af fristerne nævnt i forordningens artikel 7. Det er altså for sent at søge om yderligere certifikat, når det efter udløbet af grundpatentet viser sig at det først udstedte certifikat ikke beskytter produkt nr. 2.

Flere ansøgninger for samme produkt

Der kan som ovenfor nævnt ikke udstedes flere certifikater for det samme aktive stof. Der er imidlertid ikke tale om nogen nyhedshindrende virkning af en tidligere indleveret certifikatansøgning. Hvis en sådan ansøgning f.eks. henlægges endeligt på grund af overskridelse af en betalings- eller svarfrist, er der mulighed for at udstede et senere ansøgt certifikat for det samme aktive stof til en anden (eller samme) ansøger - selvfølgelig under forudsætning af at de sædvanlige betingelser for udstedelse er i orden.

Sammensætning af aktive stoffer

Der kan også udstedes et certifikat for en sammensætning af aktive stoffer, selv om der i forvejen er udstedt certifikat for de enkelte aktive stoffer, hvis sammensætningen i øvrigt opfylder betingelserne for at

opnå et sådant, herunder at sammensætningen som sådan er beskyttet ved et grundpatent.

4. Certifikatets beskyttelsesomfang

Beskyttelsesomfang

Artikel 4 i forordningen angiver beskyttelsen af certifikatet: "[Beskyttelsen] er ikke mere vidtgående end den beskyttelse, der er opnået ved grundpatentet, og den omfatter udelukkende det produkt, der er dækket af markedsføringstilladelsen for det tilsvarende lægemiddel, og den anvendelse af produktet som lægemiddel, der er givet tilladelse til inden udløbet af certifikatet."

Det er som nævnt den farmaceutiske specialitet, dvs. kombinationen af det eller de aktive stoffer (evt. i form af et konkret salt) med sædvanlige bære- og/eller tilsætningsstoffer, der meddeles markedsføringstilladelse.

Hvis der senere udstedes markedsføringstilladelser vedrørende f.eks. andre salte, der ikke i sig selv udgør et nyt aktivt stof, vil denne variation af stoffet anses for at ligge inden for det udstedte certifikats beskyttelsesomfang. Det samme gør sig gældende hvis der senere udstedes markedsføringstilladelser for samme aktive stof med en anden/ny anvendelse - naturligvis under forudsætning af at denne nye anvendelse er omfattet af det aktuelle grundpatent. Dette vil derfor kun være aktuelt for så vidt angår produkt- og fremgangsmådepatenter, men ikke anvendelsespatenter.

De eventuelt senere udstedte markedsføringstilladelser behøver ikke at være udstedt til indehaveren af certifikatet.

Beskyttelsesomfanget vil således afhænge af de "supplerende" markedsføringstilladelser, der udstedes med gyldighed for Danmark inden certifikatets udløb. Med andre ord er certifikatets beskyttelsesomfang ikke afhængig af de indlysende muligheder der er taget højde for i grundpatentet, men alene af de supplerende markedsføringstilladelser der eventuelt udstedes efterfølgende.

Udseende af certifikatet

Certifikatet vil derfor på forsiden angive "stoffet X" - ikke i form af det eventuelle konkrete salt nævnt i markedsføringstilladelsen, men i stedet den aktive "kerne" heraf, dvs. det officielle fællesnavn (NFN-navnet) eller, når et sådant ikke findes, INN-navnet (WHO-navnet). Det supplerende beskyttelsescertifikat består af en forside vedhæftet en udskrift af hvad der er noteret i styrelsens register vedrørende det

pågældende certifikat ("en registerudskrift"). Det eventuelle konkrete salt nævnt i markedsføringstilladelsen vil fremgå af registerudskriften.

Relevante vejledninger:

P 3.4-1

Relevante standardbreve:

PCFM (formelle mangler)
PCBT (certifikatbetænkning)
PCCU (certifikatudstedelse)
PCAS (certifikatafslag)

SUPPLERENDE BESKYTTELSESCERTIFIKAT FOR PLANTEBESKYTTELSESMIDLER

1. Problemstilling

Rådets Forordning (EØF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 angiver forudsætningerne for at opnå et supplerende beskyttelsescertifikat for et plantebeskyttelsesmiddel. Forordningen suppleres i Danmark af PL § 91 og Bkg. §§ 81-98. I denne vejledning redegøres nærmere for styrelsens principielle stillingtagen og hermed overordnede praksis i forbindelse med to væsentlige problemstillinger ved udstedelse af certifikat efter forordningen.

Vejledningen redegør for styrelsens praktisering af forordningens artikel 3, herunder hvornår der kan udstedes nye certifikater på grundlag af samme grundpatent. Vejledningen behandler endvidere styrelsens fortolkning af artikel 4 (certifikatets beskyttelsesomfang). Det har betydning for, hvad der angives at være beskyttet af det udstedte certifikat.

2. Definitioner

Produkt

Et produkt defineres i forordningen som et aktivt stof eller sammensætning af aktive stoffer i et plantebeskyttelsesmiddel, dvs.

- et aktivt stof, der enten udgør eller indgår i et plantebeskyttelsesmiddel,
- en kombination af to eller flere aktive stoffer, der enten udgør eller indgår i et plantebeskyttelsesmiddel.

Et produkt kan ikke være et præparat, dvs. en kombination af det eller de aktive stoffer med sædvanlige bære- og/eller tilsætningsstoffer - et plantebeskyttelsesmiddel. (Men det er plantebeskyttelsesmidlet der meddeles markedsføringstilladelsen.)

Grundpatent

Et grundpatent defineres i forordningen som

- et produktpatent,
- et fremgangsmådepatent (uanset om produktet er nyt eller kendt),
- et præparatpatent eller
- et anvendelsespatent (uanset om produktet er nyt eller kendt).

Grundpatentet skal være i kraft i Danmark på det tidspunkt der søges om certifikat for produktet.

Markedsføringstilladelse

Der skal på ansøgningstidspunktet være udstedt en gyldig tilladelse til markedsføring af produktet som plantebeskyttelsesmiddel i Danmark. Den markedsføringstilladelse, der ligger til grund for certifikat-ansøgningen, skal være den første gældende her i landet.

Der må desuden ikke tidligere være udstedt et certifikat her i landet for produktet.

Anvendelsesområde

Certifikater kan udstedes for produkter der er beskyttet af et grundpatent.

Certifikatet udstedes for det aktive stof eller kombinationen af de aktive stoffer uanset hvilken type af grundpatent der danner grundlag herfor.

3. Udstedelse af certifikat

Styrelsen kontrollerer om markedsføringstilladelsen eller -tilladelserne og certifikat-ansøgningen angår den samme aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser. Styrelsen kontrollerer også om den aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser er beskyttet af det nævnte grundpatent, og om der i Danmark tidligere er udstedt et certifikat for den aktive forbindelse eller kombination af aktive forbindelser.

Styrelsen undersøger ikke om de anførte markedsføringstilladelser er de først givne.

Derivater i form af estre eller salte

Der kan ikke udstedes flere certifikater for det samme aktive stof. Foreligger der et certifikat for ét aktivt stof, kan der normalt ikke udstedes certifikat for lignende produkter, hvor det aktive stof er ændret *ubetydeligt*, f.eks. ved omdannelse til et (andet) salt eller en (anden) ester.

I nogle tilfælde har blot små ændringer i det aktive stof imidlertid *væsentlig* betydning for stoffets virkning. Et derivat i form af f.eks. et salt, en ester eller et amid kan have en helt anden virkningsprofil end det uderivatiserede stof. I dette tilfælde kan der være mulighed for flere certifikater, dvs. såvel for det uderivatiserede stof som for derivatet, forudsat at der er meddelt et særskilt patent på derivatet.

Det vil ved styrelsens behandling af ansøgninger om certifikat bero på en *konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde* om et produkt reelt udgør et nyt aktivt stof.

Styrelsen kan i forbindelse med den ovennævnte vurdering anmode ansøger om at få yderligere oplysninger, f.eks. vedrørende identifikation af produktet, eller vedrørende dokumentation der er krævet af Miljøstyrelsen. Dette sker med henvisning til Bkg. § 82, stk. 4.

En typisk situation hvor styrelsen beder ansøger om sådanne oplysninger er, hvis den indleverede certifikatansøgning angår et produkt der er næsten identisk med et produkt for hvilket der tidligere er udstedt et certifikat (f.eks. for et andet salt eller en (anden) ester).

Flere certifikater pr. grundpatent

Ét grundpatent kan danne basis for flere certifikater i det omfang at grundpatentet omfatter flere forskellige produkter, og at disse produkter ikke er banale omdannelser af hinanden (jf. hvad der er nævnt om derivater i form af estre eller salte). Certifikaterne skal dog søges mens grundpatentet stadig er i kraft, og under overholdelse af fristerne nævnt i forordningens artikel 7. Det er altså for sent at søge om yderligere certifikat, når det efter udløbet af grundpatentet viser sig at det først udstedte certifikat ikke beskytter produkt nr. 2.

Flere ansøgninger for samme produkt

Der kan som ovenfor nævnt ikke udstedes flere certifikater for det samme aktive stof. Der er imidlertid ikke tale om nogen nyhedshindrende virkning af en tidligere indleveret certifikatansøgning. Hvis en sådan ansøgning f.eks. henlægges endeligt på grund af overskridelse af en betalings- eller svarfrist, er der mulighed for at udstede et senere ansøgt certifikat for det samme aktive stof til en anden (eller samme) ansøger - selvfølgelig under forudsætning af at de sædvanlige betingelser for udstedelse er i orden.

Sammensætning af aktive stoffer

Der kan også udstedes et certifikat for en sammensætning af aktive stoffer, selv om der i forvejen er udstedt certifikat for de enkelte aktive stoffer, hvis sammensætningen i øvrigt opfylder betingelserne for at opnå et sådant, herunder at sammensætningen som sådan er beskyttet ved et grundpatent.

4. Certifikatets beskyttelsesomfang

Beskyttelsesomfang

Artikel 4 i forordningen angiver beskyttelsen af certifikatet: "[Beskyttelsen] er ikke mere vidtgående end den beskyttelse, der er opnået ved grundpatentet, og den omfatter udelukkende det produkt, der er dækket af markedsføringstilladelsen for det tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, og den anvendelse af produktet som plantebeskyttelsesmiddel, der er givet tilladelse til inden udløbet af certifikatet."

Det er som nævnt plantebeskyttelsesmidlet, dvs. kombinationen af det eller de aktive stoffer (evt. i form af et konkret salt) med sædvanlige bære- og/eller tilsætningsstoffer, der meddeles markedsføringstilladelse.

Hvis der senere udstedes markedsføringstilladelser vedrørende f.eks. andre salte, der ikke i sig selv udgør et nyt aktivt stof, vil denne variation af stoffet anses for at ligge inden for det udstedte certifikats beskyttelsesomfang. Det samme gør sig gældende hvis der senere udstedes markedsføringstilladelser for samme aktive stof med en anden/ny anvendelse - naturligvis under forudsætning af at denne nye anvendelse er omfattet af det aktuelle grundpatent.

De eventuelt senere udstedte markedsføringstilladelser behøver ikke at være udstedt til indehaveren af certifikatet.

Beskyttelsesomfanget vil således afhænge af de "supplerende" markedsføringstilladelser der udstedes med gyldighed for Danmark inden certifikatets udløb. Med andre ord er certifikatets beskyttelsesomfang ikke afhængig af de indlysende muligheder der er taget højde for i grundpatentet, men alene af de supplerende markedsføringstilladelser der eventuelt udstedes efterfølgende.

Udseende af certifikatet

Certifikatet vil derfor på forsiden angive "stoffet X" - *ikke* i form af det eventuelle konkrete salt nævnt i markedsføringstilladelsen, men i stedet den aktive "kerne" heraf, dvs. ISO-navnet (BSI-navnet). Det supplerende beskyttelsescertifikat består af en forside vedhæftet en udskrift af hvad der er noteret i styrelsens register vedrørende det pågældende certifikat ("en registerudskrift"). Det eventuelle konkrete salt nævnt i markedsføringstilladelsen vil fremgå af registerudskriften.

Relevante vejledninger:

P 3.4-1

INDVENDINGER

1. Indledning

Skriftlige "indsigelser", der indleveres under behandlingen af en patentansøgning, kaldes indvendinger. Ansøgeren skal orienteres om en indvending, og styrelsen skal tage stilling til, om indvendingen har betydning for sagens behandling (Bkg. § 42). En indvending behandles dog kun, hvis den er indleveret før ansøgningen er imødekommet, dvs. før meddelelse om godkendelse er sendt til ansøgeren.

2. Formalitetsbehandlingen

Indkommer indvendingen først efter, at styrelsen har afsluttet realitetsbehandlingen og har sendt meddelelse om godkendelse til ansøgeren, tages der ikke hensyn til indvendingen. Dette meddeles til indvenderen i en formalskrivelse, (normalt standardbrev PVI 2). Ansøgeren får kopi af indvendingen samt styrelsens svar til indvenderen (standardfrase PVA 1).

Indkommer indvendingen før realitetsbehandlingen er afsluttet, er sagsgangen lidt forskellig afhængig af, om indvendingen angår spørgsmålet om retten til opfindelsen, eller andre spørgsmål.

2.1 Påstand om bedre ret

Indeholder indvendingen påstand om bedre ret, sendes straks formalskrivelse til ansøger (standardfrase PVA 1 eller PVA 2). Hvis ansøgningen er *almindeligt tilgængelig*, sendes også orienteringskrivelse til indvenderen.

2.1.1 Almindeligt tilgængelige ansøgninger

Immaterialret behandler spørgsmålet om retten til opfindelsen og tager straks stilling til, om realitetsbehandlingen skal stilles i bero, indtil spørgsmålet er afklaret (PL §§ 17 og 18).

2.1.2 Ikke almindeligt tilgængelige ansøgninger

Spørgsmålet om retten til opfindelsen kan først afgøres, når ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig. Der vil imidlertid normalt være tale om en grundansøgning, der skal realitetsbehandles (nyhedsundersøges) inden for de sædvanlige frister. Immaterialret tager derfor i første omgang blot stilling til, om der skal sendes en kvitteringsskrivelse til indvenderen. Denne vil dog være helt ”neutral”, dvs. styrelsen tilkendegiver ikke over for indvenderen, om den ansøgning, der er kommet indvending imod, overhovedet eksisterer.

Når den tekniske sagsbehandler har afsluttet nyhedsundersøgelsen, sendes resultatet heraf til ansøgeren. Samtidig stilles ansøgningen i bero, indtil den bliver almindeligt tilgængelig (standardfrase PBE 4). Når ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig, behandler Immaterialret spørgsmålet om retten til opfindelsen (PL §§ 17 og 18).

Ansøgningen kan under ingen omstændigheder tilbagetages, henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget stilling til spørgsmålet om retten til opfindelsen (PL § 18, stk. 2).

2.2 Andre indvendinger

2.2.1 Ikke almindeligt tilgængelige ansøgninger

Såfremt ansøgningen ikke er almindeligt tilgængelig sendes kvittering til indvenderen i ”neutrale” vendinger, således at styrelsen ikke tilkendegiver, om der overhovedet eksisterer en ansøgning. Immaterialret inddrages i besvarelsen.

2.2.2 Almindeligt tilgængelige ansøgninger

Når ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig sendes orientering til indvenderen med kopi til ansøgeren om den videre behandling af indvendingen.

Såfremt ansøgningen er almindeligt tilgængelig, sendes der straks formalskrivelser til indvender og ansøger. Indvender orienteres om den videre behandling af indvendingen (standardfrase PVI 1), og ansøgeren får kopi af såvel indvendingen som styrelsens svar til indvenderen (standardfrase PVA 1).

3. Realitetsbehandlingen

Indvendingen indgår i styrelsens realitetsbehandling af ansøgningen, og styrelsen tager hurtigt stilling til, om indvendingen indeholder materiale, der er relevant for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed.

Indeholder indvendingen påstand om åbenlys udøvelse, henvises indvenderen sædvanlig vis til at tage dette spørgsmål op i en egentlig indsigelsessag, når patentet eventuelt er meddelt. Baggrunden for dette er, at en påstand om åbenlys udøvelse normalt først kan vurderes af styrelsen efter en egentlig skriftveksling mellem parterne. En sådan skriftveksling kan ikke ske i ansøgningsfasen.

4. Orientering om afgørelsen

Når styrelsen har besluttet enten at meddele patent eller at afslå ansøgningen, orienteres indvenderen herom.

Patent kan meddeles

Når ansøgningen gøres klar til publicering, sendes en kort orientering til indvenderen om, hvorfor styrelsen ikke har anset indvendingen til hinder for patentmeddelelse (standardfrase PVI 3). Indvenderen orienteres samtidig om muligheden for at nedlægge indsigelse samt om patentnummer og bekendtgørelsesdato. Ansøgeren får kopi af brevet (standardfrase PVA 3).

Ansøgningen afslås

Der sendes kopi af afslaget til indvenderen (standardfrase PVI 4).

Relevante standardbreve:

PVI, PVA og PBE

EKSEMPLER PÅ KRAVBEHANDLING MHT. ENHED

1. Eksempler med manglende enhed a priori

Eksempel 1.1

Ansøgningen indeholder tre selvstændige krav, som beskriver 3 opfindelser, defineret ved de tekniske træk A, B og C (trækkene er forskellige) på følgende måde:

krav 1: A+B

krav 2: A+C

krav 3: B+C.

Der er ikke et særligt teknisk træk, der går igen i alle tre krav. Derfor er der ikke enhed mellem de tre krav, (dvs. der er manglende enhed a priori).

Derimod er der enhed a priori mellem krav 1) A+B og krav 2) A+C. Tilsvarende er der enhed a priori mellem krav 2) og 3), og mellem krav 1) og 3).

Hvis det viser sig, at det tekniske træk A ikke har nyhed og/eller opfindeshøjde, er der ikke længere et fælles patenterbart træk til opfindelserne i krav 1) og krav 2). Der vil derfor være manglende enhed a posteriori mellem krav 1) og 2).

Der er en række situationer, hvor der per definition er enhed, disse omtales i Patenthåndbogen Afsnit C Kapitel III, 7.1-7.4.1, f.eks. grupper af opfindelser, der er så tæt beslægtede, at der pr. definition er enhed.

Eksempel 1.2

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Claim 1: A process for painting an article in which the paint contains a new rust inhibiting substance X including the steps of atomizing the paint using compressed air, electrostatically charging the atomized paint using a novel electrode arrangement A and directing the paint to the article.

Claim 2: A paint containing substance X.

Claim 3: An apparatus including electrode arrangement A.

Det særlige tekniske træk til opfindelserne i krav 1 og 2 er malingen indeholdende forbindelsen X. Der er enhed mellem opfindelserne i krav 1 og 2.

Der er på tilsvarende vis enhed mellem opfindelserne i krav 1 og krav 3. Her er det særlige tekniske træk elektrode arrangementet A.

Der er dog ikke enhed mellem opfindelserne i krav 2 og 3, da der ikke er noget særligt teknisk træk mellem dem.

Der er derfor ikke enhed mellem opfindelsen i krav 1 og 2 og opfindelsen i krav 3. Sagsbehandleren behandler derfor kun den første opfindelse, som er opfindelsen i krav 1 og 2.

2. Eksempler med enhed a priori og a posteriori

Eksempel 2.1

Ansøgningen indeholder de to følgende krav:

Krav 1: En blyant med en særlig grafitkerne.

Krav 2: Papir med en særlig coating.

Grafitten i blyanten er hård som en 2H blyants, men med papirets specielle coating skriver den som en 2B blyant.

Det særlige tekniske træk i krav 1 er den særlige grafit, og det særlige tekniske træk i krav 2 er coatingen.

Begge disse tekniske træk bidrager til løsningen af det tekniske problem, nemlig at lave en blyant, der slides langsomt, som en 2H blyant, men afgiver farve som en 2B blyant.

Da de to tekniske træk samvirker med hinanden til løsning af det tekniske problem er der enhed.

3. Eksempler med enhed a priori og manglende enhed a posteriori

Eksempel 3.1

Ansøgningen indeholder de seks følgende krav:

Claim 1: A fuel burner with tangential fuel inlets into a mixing chamber.

Claim 2: A process for making a fuel burner including the step of forming tangential fuel inlets into a mixing chamber.

Claim 3: A process for making a fuel burner including casting step A.

Claim 4: An apparatus for carrying out a process for making a fuel burner including feature X resulting in the formation of tangential fuel inlets.

Claim 5: An apparatus for carrying out a process for making a fuel burner including a protective housing B.

Claim 6: A process of manufacturing carbon black including the step of tangentially introducing fuel into a mixing chamber of a fuel burner.

Det tekniske træk, som indholdet af krav 1, 2, 4, og 6 har tilfælles, er ”en fuel burner with tangential fuel inlets in a mixing chamber”. Hvis dette træk er patenterbart (og dermed et særligt teknisk træk), er der enhed mellem krav 1, 2, 4, og 6.

Det tekniske træk fælles for indholdet af krav 1, 2, 4, og 6 og indholdet af krav 3 og 5 er ”en fuel burner”. Da det ikke er patenterbart, er der ikke enhed mellem opfindelserne i krav 1, 2, 4, og 6 og opfindelserne i

krav 3 og 5. Der er også indbyrdes uafhængighed mellem opfindelserne i krav 3 og 5.

Eksempel 3.2

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Krav 1: En fremgangsmåde til fremstilling af en kemisk forbindelse X.

Krav 2: Forbindelsen X

Krav 3: Anvendelse af X som insekticid.

Det fælles tekniske træk i alle tre krav er forbindelsen X. Hvis forbindelsen X er patenterbar, er der enhed mellem de tre krav. Hvis forbindelsen X ikke er patenterbar, er der ikke enhed, fordi der ikke længere er et særligt fælles teknisk træk i de tre krav.

Eksempel 3.3

Ansøgningen indeholder de to følgende krav:

Krav 1: Anvendelse af en familie af forbindelser X som insekticider.

Krav 2: En forbindelse x1 hørende til familien X.

Forudsat at x1 har insekticid virkning, og at det særlige tekniske træk i krav 1 er den insekticide anvendelse, er der enhed mellem de to krav.

Eksempel 3.4

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Krav 1: Et display med trækkene A + B.

Krav 2: Et display ifølge krav 1 med et yderligere træk C.

Krav 3: Et display med trækkene A + B og et yderligere træk D.

Det fælles tekniske træk i indholdet af krav 1, 2 og 3 er trækket "Et display med trækkene A+B". Hvis dette træk er patenterbart, er der enhed mellem opfindelserne i krav 1, 2 og 3.

Eksempel 3.4

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Claim 1: A chair with a lifting mechanism.

Claim 2: A chair with a mechanical screw lifting mechanism.

Claim 3: A chair with a hydraulic lifting mechanism.

Der er som udgangspunkt enhed mellem krav 1-3. Det fælles tekniske træk til opfindelserne i krav 1-3 er løftemekanismen. Hvis en stol med en hvilken som helst løftemechanisme er kendt, vil der ikke længere være enhed, da det fælles træk ikke er patenterbart, og dermed ikke er et særligt teknisk træk.

Eksempel 3.5

Ansøgningen indeholder de to følgende krav:

Krav 1: Tomater tilsat stødt tørret ingefær.

Krav 2: Tomater tilsat stødt tørret kokosnød.

Der antages i dette eksempel, at tomater tilsat ingefær eller kokosnød hverken er kendt eller nærliggende.

Problemet der løses med opfindelserne er at forbedre smagen af tomater.

Den kendte teknik er smagfulde tomater tilsat stødt salt eller peber.

Det opfinderiske koncept er ”forbedring af smagen af tomater ved tilsættelse af noget stødt og tørret”.

Da det er kendt at tilsætte stødt peber (som i sagens natur også er tørret) for at forbedre smagen, er det enkle generelle koncept ikke patenterbart. Der er derfor ikke enhed mellem opfindelserne i krav 1 og 2.

4. Eksempler, hvor det selvstændige krav ikke indeholder noget patenterbart

Eksempel 4.1

Ansøgningen indeholder seks krav, der relaterer sig sådan til hinanden:

På dansk	På engelsk
Krav 1 ... kendetegnet ved (kv.)...	Claim 1 ... characterised by...
Krav 2 ... ifølge krav 1 ...	Claim 2 ... according to claim 1 ...
Krav 3 ... ifølge krav 2 ...	Claim 3 ... according to claim 2 ...
Krav 4 ... ifølge krav 1 ...	Claim 4 ... according to claim 1 ...
Krav 5 ... ifølge krav 4 ...	Claim 5 ... according to claim 4 ...
Krav 6 ... ifølge krav 5 ...	Claim 6 ... according to claim 5 ...

Der er et selvstændigt krav 1 og to uselvstændige krav umiddelbart derunder (krav 2 og 4), som hver især har et eller flere uselvstændige krav tilknyttet. De uselvstændige krav 2 og 4 beskriver to helt forskellige aspekter af opfindelsen i krav 1.

Der er enhed a priori, fordi det selvstændige krav 1 binder de øvrige krav sammen.

I løbet af behandlingen finder sagsbehandleren ud af, at det selvstændige krav 1 mangler nyhed eller opfindeshøjde. For at afgøre om der er enhed mellem opfindelserne i krav 2 og 4, skal sagsbehandleren undersøge de to kravs fælles tekniske træk (de samme eller tilsvarende træk) eller det opfinderiske koncept.

a) Hvis der ikke er et særligt teknisk træk (det samme eller tilsvarende) eller et enkelt generelt opfinderisk koncept mellem opfindelserne i krav 2 og 4, er der ikke enhed mellem disse to opfindelser. Sagsbehandleren behandler kun den første opfindelse, som er indholdet af krav 1-3.

b) Hvis der er et eller flere særlige tekniske træk (det samme eller tilsvarende træk), eller et enkelt generelt opfinderisk koncept mellem opfindelserne i krav 2 og 4, er der enhed mellem disse to opfindelser.

Ansøgningen indeholder derfor kun én opfindelse. Sagsbehandleren behandler derfor hele ansøgningen, se i øvrigt Patenthåndbogen del C, kapitel III 3.4a omkring behandling af uselvstændige krav. I denne situation betragter sagsbehandleren krav 2 i kombination med krav 1 som det første nye selvstændige krav, og da det er patenterbart, vil de uselvstændige krav, der henviser hertil, også være patenterbare, hvis de i øvrigt opfylder kriterierne omkring klarhed.

Eksempel 4.2

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Krav 1: En cykel kendetegnet ved, at den har to hjul, en sadel og et styr.

Krav 2: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har en dynamolygte.

Krav 3: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har en bagagebærer.

Hvis indholdet af krav 1 ikke er patenterbart, har opfindelserne i krav 2 og krav 3 ikke noget fælles teknisk træk, der er patenterbart. Der er manglende enhed mellem disse opfindelser.

Eksempel 4.3

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Krav 1: En cykel kendetegnet ved, at den har to hjul, en sadel og et styr.

Krav 2: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har et sejl udspændt mellem styrets to ender, og at den har en dynamolygte.

Krav 3: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har et sejl udspændt mellem styrets to ender, og at den har en bagagebærer.

Hvis indholdet af krav 1 ikke er patenterbart, er det fælles tekniske træk mellem opfindelserne i krav 2 og krav 3 sejlet udspændt mellem styrets ender. Hvis dette træk er patenterbart (og dermed et særligt teknisk træk), er der enhed mellem opfindelserne i krav 2 og krav 3. Hvis det ikke er patenterbart, er der ikke enhed.

Eksempel 4.4

Ansøgningen indeholder seks krav, der relaterer sig sådan til hinanden:

Krav 1... kendetegnet ved characterised by ...

Krav 2... ifølge krav 1 according to claim 1 ...

Krav 3... ifølge ethvert af de foregående krav any preceeding ...

Krav 4 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceeding ...

Krav 5 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceeding ...

Krav 6 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceeding ...

Der er et selvstændigt krav 1 og 5 uselvstændige krav. De uselvstændige krav beskriver forskellige aspekter af opfindelsen i krav 1.

Der er enhed a priori, fordi det selvstændige krav 1 binder de øvrige krav sammen.

Det viser sig, at det selvstændige krav 1 mangler nyhed eller opfindeshøjde.

Sagsbehandleren undersøger derefter opfindelsen i krav 2 og bevæger sig nedad i kravssættet. Hvis opfindelsen i krav 2 ikke er patenterbart, undersøger sagsbehandleren videre opfindelsen i krav 3 osv. Sagsbehandleren fortsætter sådan ned gennem kravssættet. Hvis opfindelsen i et af kravene viser sig at være patenterbart, så kan dette krav i kombination med et eller flere af de foranstående krav danne basis for et nyt krav 1, i det omfang opfindelsen i det nye krav 1 kan udledes af basisdokumentet, og har enhed med den nyhedsundersøgte opfindelse. De øvrige krav kan så blive uselvstændige krav under dette nye krav 1, der hvor det giver mening.

Eksempel 4.5

Ansøgningen indeholder de tre følgende krav:

Krav 1: Et bord med bordplade og ét ben.

Krav 2: Et bord ifølge krav 1, hvor bordpladen er af glas.

Krav 3: Et bord ifølge krav 1 eller 2, hvor bordpladen er coatet med et smudsafvisende, 0,1 mm tyk belægning med stoffet X.

Det viser sig, at indholdet af krav 1 og 2 er kendt og dermed ikke patenterbart.

Ansøgeren angiver, at belægningen af stoffet X, som er 0,1 mm tyk, er særlig velegnet til coating af glasplader. Desuden opnås der ikke noget særligt ved at coate andre overflader med et 0,1 mm tykt lag af X. Indholdet af krav 3 ifølge krav 1 og 2 er patenterbart.

Nyhedsundersøgelsen af opfindelsen i krav 3 ville i sådan et tilfælde omfatte coatinger af glasoverflader med X og ikke coatinger af en hvilken som helst overflade med X, da der er et samvirke mellem X og glasoverfladen.

Hvis ansøgeren indleverer i sit svar på behandlingen et nyt krav 1 baseret på de oprindelige krav 1 og krav 3, vil sagsbehandleren afvise dette krav med henvisning til manglende enhed med den tidligere undersøgte opfindelse i krav 1, krav 2 ifølge krav 1, og krav 3 ifølge krav 1 og 2.

Eksempel 4.6

Ansøgningen indeholder seks krav, der relaterer sig sådan til hinanden:

Krav 1: En cykel kendetegnet ved, at den har to hjul, en sadel og et styr.

Krav 2: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har en dynamolygte.

Krav 3: En cykel ifølge krav 2 kendetegnet ved, at dynamoen drives af baghjulet

Krav 4: En cykel ifølge krav 1 kendetegnet ved, at den har en bagagebærer.

Krav 5: En cykel ifølge krav 4 kendetegnet ved, at bagagebæreren omfatter et fastholdelsesorgan.

Krav 6: En cykel ifølge krav 5 kendetegnet ved, at fastholdelsesorganet er en elastik.

Hvis krav 1 ikke er patenterbart, er der ikke noget patenterbart fælles teknisk træk mellem krav 2 og 4, og der er manglende enhed mellem disse to krav.

Hvis krav 2 er patenterbart i kombination med krav 1, kan ansøger konstruere et nyt krav på baggrund af krav 1 og 2 og derved opnå patent. Ansøger kan optage de resterende krav som nye uselvstændige krav til det nye krav 1, hvis de udførelsesformer, der opstår ved disse kombinationer, kan udledes af basisdokumentet. Dvs. hvis han på intet sted i ansøgningen har omtalt en cykel der har to hjul, en sadel, et styr, en dynamolygte og en bagagebærer, kan han ikke lade krav 4-6 være uselvstændige til det nye krav 1.

Eksempel 4.7:

Ansøgningen indeholder seks krav, der relaterer sig sådan til hinanden:

Krav 1... kendetegnet ved characterised by ...

Krav 2 ... ifølge krav 1 according to claim 1

Krav 3 ... ifølge krav 1 according to claim 1

Krav 4 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceding ...

Krav 5 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceding ...

Krav 6 ... ifølge ethvert af de foregående krav any preceding ...

Der er et selvstændigt krav 1 og to uselvstændige krav umiddelbart derunder (krav 2 og 3). Tre uselvstændige krav (krav 4-6) kan kombineres med krav 1, 2 og 3 på forskellig vis. De uselvstændige krav 2 og 3 beskriver to forskellige aspekter af opfindelsen i krav 1.

Der er enhed a priori, fordi det selvstændige krav 1 binder de øvrige krav sammen.

Det viser sig, at det selvstændige krav 1 mangler nyhed eller opfindeshøjde. Sagsbehandleren må afgøre, om der er enhed mellem opfindelserne i de to krav, idet han skal finde de tekniske træk, som indholdet af krav 2 og 3 har til fælles.

a) Hvis der ikke er mindst et særligt teknisk træk (det samme eller tilsvarende) eller et enkelt generelt opfinderisk koncept mellem opfindelserne i krav 2 og 3, er der ikke enhed mellem disse opfindelser. Sagsbehandleren behandler kun den første opfindelse, som defineres som krav 1-2 og 4-6, da krav 4-6 læses ”ifølge ethvert af de foregående”. Krav 2 kan i kombination med krav 1 danne basis for ét nyt selvstændigt krav 1, hvorunder de nuværende krav 4-6 bliver uselvstændige krav.

b) Hvis der er et eller flere særlige tekniske træk (de samme eller tilsvarende træk) eller et enkelt generelt opfinderisk koncept mellem opfindelserne i krav 2 og 3, er der enhed mellem disse opfindelser. Ansøgningen indeholder altså én opfindelse. Sagsbehandleren behandler derfor hele ansøgningen, se i øvrigt Patenthåndbogen del C, kapitel III, 3.4a omkring behandling af uselvstændige krav. I denne situation betragter sagsbehandleren krav 2 (og evt. krav 3) i kombination med krav 1, som det første nye selvstændige krav. Da det er patenterbart vil de uselvstændige krav, der henviser hertil også være patenterbare, hvis de i øvrigt opfylder kriterierne omkring klarhed.

5. Eksempler med flere alternativer i samme krav

Eksempel 5.1

Ansøgningen indeholder følgende krav:

Krav: en cykel med en bagagebærer kendetegnet ved, at bagagebæreren er fastgjort til cyklen ved hjælp af A, B eller C.

Der er fundet dokumenter, som viser en cykel med bagagebærer, hvor bagagebæreren er fastgjort ved B.

Det fælles opfinderiske koncept til alternativerne i kravet er kendt, idet et af alternativerne er kendt. Sagsbehandleren behandler den første opfindelse i kravet, hvilket er alternativet A sammen med de alternativer, som har opfinderisk enhed med alternativet A, (se PHB Del B, Kapitel VII, afsnit 1.1).

1) Hvis der ikke er opfinderisk enhed mellem alternativerne A og C, behandler sagsbehandleren kun opfindelse A. Eller hvis B står først i kravet, behandler sagsbehandleren kun B. Sagsbehandleren må herved se, hvor stor en indsats det vil være at undersøge alle udførelsesformer. Se PHB, Del B, Kapitel VII, afsnit 2.3.

2) Hvis der er opfinderisk enhed mellem alternativerne A og C, behandler sagsbehandleren begge alternativer.